

CIGLIANSKY SPRAVODAJ

Číslo 15

“Občasník” o živote v obci Cigel'

December 2011

V čísle si prečítate

1. Príhovor starostu obce
2. Izba revolučných tradícií
3. Zo života a práce PS Urbariát Cigel'
4. Uznesenie zo zasadnutia OcZ

5. Rok 2011 v obraze
6. Posledné - bolestné dni a hodiny života
7. Spoločenská rubrika
8. Šport

Príhovor starostu obce

Vážení spoluobčania,

príhovorám sa k vám v tento predvianočný čas, čas lásky, pokoja a vzájomného porozumenia. Všetko to, čo som vymenoval, by nás malo sprevádzať nielen počas týchto sviatkov, ale po celý rok. Záleží len na nás, občanoch tejto obce, aby sme naplnili to, čo som vymenoval v prvej vete. Niekedy stačí tak málo, pozdraviť a usmiať sa na suseda, pomôcť aj maličkosťou, porozprávať sa a poradiť.

Dostáva sa vám do rúk Cigliansky spravodaj, na ktorý sa väčšina z vás teší. Je to len druhé číslo v tomto roku, v ktorom sa nám ich žiaľ nepodarilo vydať viac. Nemám rád slovo kríza, ale z nedostatku finančných prostriedkov nám to jednoducho nevyšlo, no verím, že v Novom roku to bude lepšie.

Je tu záver roka 2011 a tak je čas zhodnotiť, aký bol tento rok. Ak mám povedať za seba, tak určite veľmi ťažký a zložitý, aký som vo svojom 13-ročnom pôsobení vo funkcii starostu obce ešte nezažil. Pevne verím, že spoločensko-ekonomická situácia nielen na Slovensku, ale aj v celej Európe sa stabilizuje a po určitej dobe recesie budú mať naši občania prácu a tým aj peniaze na dôstojný život.

Naša obec v posledných rokoch zaznamenala dynamický rozvoj. V obci sa stretávame s novými občanmi, máme veľa nových priezvisk. V obci v súčasnej dobe žije 1219 obyvateľov, čo je doposiaľ najvyšší počet. V poslednom Ciglianskom spravodaji z marca tohto roku sme hovorili o čísle 1185. Nárast obyvateľov bol spôsobený výstavbou bytových domov v Ukladišti, ale aj v samotnej obci pribudlo mnoho nových, resp. zrekonštruovaných domov. Svedčí to o tom, že ľudia chcú a radi bývajú v našej obci.

Výstavba obce

Kolaudáciou a odovzdaním 8 b.j. v Ukladišti sme zavŕšili výstavbu nájomných bytov, ktorých sme v obci postavili za roky 2005-2011 – 58. Jednota - spotrebné družstvo nám konečne zrekonštruovala a hlavne rozšírila obchod, ktorý bol „achilovou päťou“ tejto obce. Tešíme sa aj väčšiemu sortimentu tovaru, kultúre nakupovania, bezbariérovému prístupu a ochote personálu.

Z väčších investícií, na ktoré sme zohnali finančné prostriedky, treba spomenúť vybudovanie oporného múru a zábradliu pri spomínanom obchode Jednota za

pomoci Trenčianskeho samosprávneho kraja, ktorý poskytol finančné prostriedky na nový asfaltový povrch pod obcou Cigel' na ceste III. triedy. Na lyžiarskom vleku budujeme Novostavbu polyfunkčného objektu za pomoci Hornonitrianskych baní. Bude to objekt, ktorý bude slúžiť na uskladnenie zasnežovacej techniky, ratraku, skútra a iných komponentov. Vďaka sponzorovi sme získali materiál na vybudovanie zábradlia futbalového ihriska. Práce boli vykonané pracovníkmi Obecného úradu, Ciglianskej stavebnej spoločnosti a aktivačnými pracovníkmi.

Obec sa zapojila do protipovodňových opatrení a zamestnala nezamestnaných občanov z našej obce z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Tito pracovníci urobili veľký kus práce a nielen na spomínaných opatreniach, ale aj súvisiacich s nimi. Vybudovali odvodňovací kanál v dĺžke 750 m na Borinách so šachtami, ktoré rozdeľujú vodu do dvoch potokov. Ďalej to boli práce na vodných tokoch v obci, ich čistenie, vypilovanie suchých stromov, vykášanie verejných priestranstiev, čistenie kanálov, polozenie dažďovej kanalizácie, opravy miestnych komunikácií, zatravnenie škvárového ihriska, vybudovanie kompletného prepojavacieho chodníka Z Frankeje cesty do pekárne a mnoho ďalších a ďalších užitočných prác, ktoré skrášlili našu obec a bolo ich treba súrne urobiť. Spomeniem napr. vykášanie miestneho cintorína, ktorý sme kosili štyrikrát do roka.

Kultúrno-spoločenské a športové podujatia.

Aj napriek zlej finančnej situácii v našej obci prebiehal počas celého roka bohatý kultúrno-spoločenský a športový život. Usporiadali sme prakticky všetky plánované akcie a dokonca sme zorganizovali aj nové. Bolo to aj zásluhou získaných sponzorských prostriedkov, pretože z rozpočtu obce by to nebolo možné. O niektorých akciách píšeme podrobnejšie, ja ich len spomeniem. V mesiaci január to bolo Víťanie Nového roka, poľovnícky ples, 36. ročník Pochodu vďaka SNP, vo februári Maškarný ples pre deti, Farský ples, stolnotenisový turnaj, Fašiangový sprievod, Karneval na snehu, v ďalších mesiacoch stavenie májov, Deň matiek, Solárne dni, turistický prechod Cigel' – Vtáčnik a späť, I. ročník koseckej ligy ručnou kosou, kde sme vytvorili slovenský rekord v počte koscov, ktorí kosili naraz. Ďalej to bol 36. ročník futbalového turnaja SNP, 5. ročník memoriálu Jaromíra Ďurinu, partizánska vatra, volejbalový turnaj, beh bojovníkov – terénny beh s prekážkami, tekvicový sprievod, posedenie s dôchodcami, Mikuláš, zdobenie medovníkov a perníkov.

Takže len z tohoto výpočtu vidieť, že život v našej obci je veľmi pestrý. Chcem úprimne poďakovať všetkým

naším občanom, ktorí sa podieľali na uvedených akciách a venovali svoj čas, svoje schopnosti týmto podujatiam. Poďakovanie patrí aj občanom, ktorí sa ich zúčastnili, pretože bez diváckej kulisy a tiež priameho zapojenia by to nebolo ono a verím, že aj v budúcnosti môžeme s nimi počítať.

Ocenenie obce

Za dosiahnuté výsledky v posledných rokoch bola naša obec v súťaži Dedina roka 2011 ocenená „za ekologické a racionálne využívanie prírodných zdrojov s uplatňovaním inovatívnych technológií“ v kategórii „Dedina ako hospodár“. S týmto ocenením získala finančné prostriedky v hodnote 1400 €. Naša obec sa prihlásila do tejto súťaže, ktorej vyhlasovateľom bolo Ministerstvo životného prostredia SR, Slovenská agentúra životného prostredia, Spolok pre obnovu dediny a združenie miest a obcí Slovenska vo väzbe na Program obnovy dediny na Slovensku.

Za toto dosiahnuté ocenenie boli zástupcovia našej obce dňa 13. decembra prijatí u prezidenta Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča, ktorý poďakoval našej obci za dosiahnuté výsledky.

Toto ocenenie, ktoré si nesmierne vážim, je ocenením pre všetkých občanov našej obce a chcem vám vážení spoluobčania poďakovať za aktívny prístup k zveladovaniu svojho majetku a majetku obecného, a za aktívne zapájanie sa do diania v obci. Chcem vyjadriť presvedčenie, že aj naďalej sa spoločne budeme snažiť starať sa o čistotu a pekný vzhľad obce, zachovávať historické objekty s typickou architektúrou, rozvíjať miestne tradície a zvyky, ochraňovať životné prostredie a proste angažovať sa do realizácie vecí verejných.

Vážení občania,

vydaním tohoto Spravodaja sme sa snažili priblížiť život v našej obci v priebehu tohto roku 2011. Viete, nie všetko, čo sme si predsavzali, sa nám podarilo urobiť. Vždy je to podľa možností, aké momentálne máme a o ich reálnom posúdení.

Určite sa zamýšľate nad tým, ako urobiť radosť svojim blízkym na nadchádzajúce Vianočné sviatky a Nový rok. Možno ich poteší aj malý darček, alebo Vaša prítomnosť.

Želám vám šťastné prežitie Vianočných sviatkov, pokoj a pohodu v rodinnom prostredí. V novom roku 2012 prajem všetkým občanom Cigla veľa zdravia, šťastia, lásky a dobrých medziludských vzťahov.

Štefan Mjartan
starosta obce

IZBA REVOLUČNÝCH TRADÍCIÍ

Izba revolučných tradícií v Cigli je sprístupnená verejnosti už 40 rokov. Bola otvorená 30. mája 1971. Stalo sa tak na podnet výboru Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov za podpory výboru KSS a rady MNV v Cigli. Metodickým poradcom bolo Hornonitrianske vlastivedné múzeum v Bojniciach.

Dom, v ktorom je IRT patril pánu Jánovi Šušolovi, ktorý v tom čase býval v Koši. Vo viacerých knihách návštev je zapísaných niekoľko tisíc návštevníkov. Prevažne to boli kolektívy žiakov zo základných škôl, študenti zo stredných škôl a učilíšť a vysokoškoláci. IRT navštevovali aj kolektívy Brigád socialistickej práce ale aj jednotlivci, či celé rodiny. Nájdem tu aj mená ľudí zo zahraničia, prevažne z Európskych štátov, ale dokonca až z Austrálie či z Brazílie. Dlhé roky sa o IRT staral už nebohý pán Ondrej Šnirc a Jozef Hajster. Teraz má IRT na starosti Mgr. Vincent Chrebet.

IRT mnohí nazývajú aj Pamätná izba alebo malé miestne múzeum. Našou snahou je jednotlivé exponáty obmieňať, alebo dopĺňať. Po roku 1990 je návštevnosť veľmi malá. Najviac ľudí si prehladne, keď je v obci poriadaný Pochod vďaka SNP. Preto tu nachádzame aj zápisy známych štátnych a politických predstaviteľov. Pravidelným návštevníkom je pán Robert Fico. Mrzí nás, že takmer vôbec nenavštevujú IRT kolektívy žiakov a študentov. Výnimkou sú deti MŠ a žiaci ZŠ v Cigli, ktorí sem chodia pravidelne každý rok.

Izba revolučných tradícií je sprístupnená v priebehu celého roka na požiadanie Obecného úradu v Cigli, alebo osobne p. Mgr. Vincenta Chrebeta.

Účinným pomocníkom je Obecný úrad v Cigli, najmä za pochopenie starostu p. Štefana Mjartana, ktorý sa stará o údržbu a celkový stav budovy, za čo mu vyjadrujeme v mene výboru SZPB srdečné poďakovanie.

Mgr. Vincent Chrebet

Zo života a práce PS Urbariát Cigel'

Základnou úlohou Pozemkového spoločenstva je ťažba dreva a obnova lesného porastu. Tieto práce sa uskutočňujú podľa Lesného hospodárskeho plánu, ktorý je odsúhlasený a jeho plnenie prísne kontrolované nadriadenými lesnými orgánmi. Že sa nám v PS práca darí, môžu sa presvedčiť naši členovia pri preberaní peňazí na Valnom zhromaždení v roku 2012.

Aby sme v uvedených prácach boli úspešní, potrebujeme mať sprístupnené všetky časti hory, teda musíme mať kvalitné lesné cesty. Mimoriadne prudké dažde, nám narobili v roku 2010 veľké škody.

Uvediem aspoň niektoré práce na obnove ciest a na vybudovaní nových ciest. Boli vykonané práce na obnove ciest v Doline a Házovom Šl'ógu, ktoré boli zničené už spomínanými prudkými dažďami. Cesty boli zničené natoľko, že boli neprejazdné pre

akékoľvek motorové vozidlá a znepřístupnené bolo celkom 57 ha lesa. Celková dĺžka opravených ciest je 2,5 kilometra. Z toho 200 metrov je novovybudovaná cesta. Zabudovaných bolo celkom 18 metrov nového potrubia s priemerom 80 cm, na prietok vody z potokov prameniacich nad Kriškovskou lúkou, ako aj 25 metrov potrubia s priemerom 20 cm na zachytávanie prameňov vedľa cesty pod Podskálím. Na novovybudovaný úsek cesty v dĺžke 200 m bolo navezené 400 ton kameňa. Materiál na obnovu ciest poskytla spoločnosť KRUH v súlade so „Zmluvou o prenájme pozemkov“, ktorú naše PS uzavrelo. V ďalšej etape bude PS pokračovať v navážaní kameňa na najhoršie úseky ciest v súlade so zmluvou so spoločnosťou KRUH. Plnenie zmluvy hodnotíme ako veľký prínos pre naše PS už aj preto, že cesty, ktoré spoločnosť vybudovala sama nevyužíva a sú dané do užívania nášmu PS a tým, ktorí to potrebujú.

S doterajšími výsledkami celkového hospodárenia môžeme byť spokojní. Výbor vynakladá veľké úsilie, aby naše PS bolo aj v ďalšom období jedno z najlepších.

Želáme Vám pokojné a šťastné prežitie Vianočných sviatkov a v Novom roku 2012 veľa zdravia.

Šimon Svitok, predseda PS Urbariát Cigel'

Škvárové futbalové ihrisko rekonštruované na trávnik

Športová tribúna

Zrekonštruovaná budova potravín

U z n e s e n i e

zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva obce Cigel' konaného 14. 12. 2011

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje:

Uznesenie č. 26/2011

a) Program zasadnutia OcZ obce Cigel' konaného dňa 14. 12. 2011:

1. Otvorenie
2. Návrh programu rokovania obecného zastupiteľstva.
3. Voľba návrhovej komisie
4. Určenie overovateľov a zapisovateľa zápisnice.
5. Kontrola plnenia uznesenia OcZ.
6. Návrh Doplnku č. 1 k VZN č. 3/2011 o poplatkoch za pobyt dieťaťa v materskej škole.
7. Návrh VZN č. 4/2011 **o poskytovaní opatrovateľskej služby a úhradách za opatrovateľskú službu.**
8. Návrh VZN č. 5/2011 o dani z nehnuteľností.
9. Návrh Doplnku č. 1 k VZN č. 5/2004 o miestnych daniach.
10. Návrh zmeny rozpočtu obce na rok 2011 – rozpočtové opatrenie č. 2/2011.
11. Návrh rozpočtu obce na rok 2012 a roky 2013 a 2014.
12. Správa HK obce o činnosti a výsledku kontrol za IV. štvrťrok 2011
13. Návrh plánu kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce na I. polrok 2012.
14. Rôzne a žiadosti.
15. Diskusia.
16. Záver

Hlasovanie poslancov: Za: 7 Proti: 0 Zdržali sa: 0 Neprítomný/i: 2

b) Návrhovú komisiu v zložení: Mgr. Ján Černák, Renáta Beláňová, Peter Mjartan

Hlasovanie poslancov: Za: 7 Proti: 0 Zdržali sa: 0 Neprítomný/i: 2

c) Doplnok č. 1 k VZN č. 3/2011 o poplatkoch za pobyt dieťaťa v materskej škole.

Hlasovanie poslancov: Za: 7 Proti: 0 Zdržali sa: 0 Neprítomný/i: 2

d) VZN č. 4/2011 **o poskytovaní opatrovateľskej služby a úhradách za opatrovateľskú službu.**

Hlasovanie poslancov: Za:7 Proti:0 Zdržali sa: 0 Neprítomný/i:

e) VZN č. 5/2011 o dani z nehnuteľností.

Hlasovanie poslancov: Za: 8 Proti: 0 Zdržali sa: 0 Neprítomný/i: 1

f) Doplnku č. 1 k VZN č. 5/2004 o miestnych danaiach.

Hlasovanie poslancov: Za: 8 Proti: 0 Zdržali sa:0 Neprítomný/i: 1

g) Zmenu rozpočtu obce Cigel' na rok 2011 – rozpočtové opatrenie č. 2/2011.

Hlasovanie poslancov: Za: 8 Proti:0 Zdržali sa:0 Neprítomný/i:1

h) Rozpočet obce Cigel' na rok 2012 a roky 2013 a 2014.

Hlasovanie poslancov: Za:8 Proti:0 Zdržali sa:0 Neprítomný/i: 1

i) Plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce na I. polrok 2012.

Hlasovanie poslancov: Za:8 Proti:0 Zdržali sa: 0 Neprítomný/i: 1

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie:

Uznesenie č. 27/2011

- a) Určenie overovateľov zápisnice: Jany Krauskovej a Ľuboša Málika a zapisovateľky zápisnice: Mgr. Jany Krauskovej.
- b) Kontrolu plnenia uznesení OcZ s posledného zasadnutia OcZ
- c) Stanovisko hlavného kontrolóra obce k návrhu rozpočtu na rok 2012
- d) Správu hlavného kontrolóra obce o činnosti a výsledku kontrol za IV. štvrťrok 2011
- e) Záznam o výsledku následnej finančnej kontroly 16 b.j. zo ŠFRB

Rok 2011 v obraze

Odovzdávanie 8 b.j. nájomníkom (28. 10. 2011)

Beh bojovníkov (22. 10. 2011)

Tekvičkový pochod (14. 10. 2011)

Súťaž Dedina roka 2011 (14. 9. 2011)

Volejbalový turnaj (3. 9. 2011)

Partizánska vatra (26. 8. 2011)

Cigeľská kosa (30. 7. 2011)

Cigeľská kosa (30. 7. 2011)

Cigeľská kosa (30. 7. 2011)

Karneval na lyžiach (13. 3. 2011)

Fašiangový sprievod (5. 3. 2011)

Detský maškarný ples (27. 2. 2011)

Stolnotenisový turnaj (26. 2. 2011)

Pochod vďaka SNP (22. 1. 2011)

Posledné – bolestné dni a hodiny života...

Dňa 13. januára 1945 nemeckí fašisti prepadli Cigel' a 116 občanov Cigla zatkli. Najskôr v krčme u Murára a potom v Prievidzi ich vypočúvali a niektorých mučili. Medzi nimi bol aj pán Viktor Šušol /dnes už nebohý/. Narodil sa 21. 4. 1926 a zomrel 14. 9. 1988. Na tieto kruté chvíle spomína takto:

Považujem za svoju povinnosť vydať svedectvo o správaní sa Antona Murára /20 ročný/, môjho rovesníka a rodáka z Cigla, ktorého fašisti neobyčajne brutálnym spôsobom mučili na Gestape v Prievidzi, ako aj o iných našich statočných rodákoch.

Anton Murár sa stal členom ilegálnej Komunistckej mládeže od roku 1943 ako 18 ročný. Stal sa jedným z vedúcich ilegálnej bunky. Byť jeho rodičov sa stal jedným z tých miest, kde sa počúval Moskovský rozhlas. Anton plnil všetky pokyny ilegálnej organizácie. Podieľal sa na rozmnožovaní ilegálnej tlače a letákov, na písaní protifašistických nápisov. Po vzniku Slovenského národného povstania sa zúčastnil bojov ako 19 ročný so zbraňou v ruke. Po čiastočnom potlačení povstania sa stal príslušníkom Hornonitrianskej brigády pod velením Františka Hagaru. Po jej rozbití sa prihlásil ako jeden z prvých do oddielu Major, ktorý sa formoval na jeseň 1944 nad Ciglom. Mal podiel na zaošetrovaní zásob, zbrani a munície pre oddiel, ako aj na náboje nových členov oddielu.

Dňa 11. 1. 1945 sa konala v byte ilegálneho pracovníka Antona Marcikána schôdza, na ktorej sa zúčastnili aj členovia oddielu Major s veliteľom Františkom Ninisom, na ktorej sa určovalo, kto má z dediny odísť do hôr. Boli tu prítomní aj vojaci – záložníci, ktorí dostali zvolávacie lístky do novo sa tvoriacej slovenskej armády – domobrany. Tu sa rozdelili funkcie, kto ostane v dedine a bude sa starať o zásobovanie a kto odíde do hôr. O tejto schôdzi mi Anton Murár rozprával, keď sme boli spolu vo väzení v Prievidzi.

Anton Murár vedel, že 13. 1. 1945 zavčas ráno odíde dvadsať ozbrojených mužov z Cigla posilniť oddiel Major. Títo muži v určený čas do hôr odišli a prihlásili sa v bunkroch pod Vtáčnikom, ktoré už boli vopred pripravené. Na miesto určenia však neprišiel Anton Murár.

Nešťastný januárový deň sa stal osudným aj pre Antona Murára. Toho 13. 1. 1945 nemecké komando obsadilo dedinu Cigel' a Antona Murára, ktorý sa s odchodom o niekoľko minút omeškal, fašisti chytli. Gestapo vedelo už prv o Murárovi a jeho činnosti počas SNP aj po jeho potlačení do hôr a malo ho na listine ako hľadanú osobu.

V rodnom dome Antona Murára, kde bol hostinec si urobilo Gestapo vyšetrovaciu miestnosť. Podľa výpovede mučených občanov, gestapáci zahlbili do nosnej hrady klin, na ktorý priviazali hrubé lano, na ktoré vyvážovali vyšetrovaných. Gestapáci vyviazali aj Antona Murára. Za ruky vyviazané za chrbtom ho vytiahli asi pol metra nad podlahu. Takto vyviazaného ho bili čímkoľvek, čo mali po ruke. Občanov sústredili do záhrady pred krčmou, kam bolo počuť hrôzostrašné výkriky mučených. Medzi zaistenými som bol aj ja a videl som, ako gestapáci vodili po dedine Antona Murára, Juraja Cmarku a Štefana Mjartana. Hľadali guľomet, výbušniny a zásoby streliva. Keď ich hnali po dedine neobyčajne surovo ich všetkých týrali a bili.

Odpoludnia asi okolo 14,00 hodine všetkých nás dalo Gestapo nastúpiť na ulici do trojstupe a u každého urobili osobnú prehliadku, potom nás esesáci hnali do Prievidze. Mučení nevládali ísť, museli sme ich podopierať a niesť, aby mohli prísť do gestapáckej mučiarnie. Kto nevládal držať vojenský krok, toho bili kolbami pušiek.

V Prievidzi nás nahnali do pivníc vo vilke, kde malo Gestapo svoje sídlo. Po predbežnom výsluchu a evidencii, každého začali vypočúvať. Antona Murára brali každý deň na výsluch aj dvakrát. Pri každom vypočúvaní ho mučili. Keďže sme boli vedľa seba, informoval ma o všetkom, čo chceli od neho vedieť. Predovšetkým kto je v Cigli komunist, kto bol v povstaní, kto boli členovia revolučného národného výboru, kto je u partizánov, kto pomáha partizánom, kde je Hagara, Ninis, Sečanský, Fintora a Mikuš, kde sa partizáni zdržujú a kde

majú bunkre. Anton Murár toto všetko vedel, ale nič neprezradil.

Fašisti týrali Murára tak, že nemohol ležať na chrbte iba na bruchu. Zo zadnej časti mu odpadávali kusy mäsa. Usilovali sme sa mu pomôcť ako sa dalo. Prikladali sme mu na rany ľadové cencúle, ktoré viseli z okien pivnice. Pomáhali sme mu aj inak. Z našej pivničnej cely mohlo 12 ľudí denne chodiť na rôzne práce, ako napríklad nakladať strelivo do železničných vagónov, alebo do vojenskej nemocnice, kde nám strážny Vlasovec nevenoval žiadnu pozornosť. Tu sme sa mohli stykať aj s ľuďmi. Sem chodili aj občania z Cigla, príbuzní zatknutých, dozvedieť sa o ich osude. Títo vždy priniesli potraviny a cigarety. Tónovi sme pomáhali najmä cigaretami, lebo okrem kávy nemohol pre vnútorné zranenia jesť. Fajčil, hoci za fajčenie bol na Gestape trest smrti.

Najťažšie bolo, aby vydržal a Gestapu nič neprezradil. Vždy keď prišiel z výsluchu hovoril som s ním, aby to ostatní nepočuli, lebo všetkým sa ani tu nedalo veriť. Boli totiž medzi nami aj neznámi ľudia. Na vypočúvaní chceli vždy to isté. Ubezpečoval ma, že sa nepomýlil a nič neprezradil. Stále im tvrdil, že nič nevie. Prosil som ho, aby nič neprezradil, aby sa držal ako chlap. Opakoval som mu, aké nebezpečenstvo by postihlo ostatných, keby čokoľvek prezradil. Mučili by nás všetkých ostatných ako teba – hovoril som mu. Navyše spália celú dedinu. Päť dní odolával týranu a nepovedal nič. Piaty deň ho držali dlhšie než zvyčajne. Až do tmy sa v celách nesmelo svietiť. Keď ho priviedli stráže, zvolal: „Už aj otca a mater zradím, už nevydržím“. Padol na podlahu a zamdlel. Na priční sa nám ho podarilo prebrať k životu. Naš pud sebazáchovy a strach nás nútili dozvedieť sa, či nepodľahol. Medzi nami boli zatknutí viacerí ilegálni pracovníci, komunisti a pomocníci partizánov. Všetci sme mali strach a čakali sme napätí, koho zavolajú na vypočúvanie.

Ako vždy, išiel som si ľahnúť vedľa Tóna. Povedal mi, že ho veľmi mučili a už myslel, že nevydrží. Povedal, že bola chvíľa, keď chcel všetko povedať čo vie. Neprezradil nič, ale sa bál, či ďalšie mučenie vydrží. V cele nám odľahlo. Gestapo ešte o nás nič nevedelo, aspoň do rána bude pokoj. Ale Tóno bol už na pokraji síl, hrozilo nebezpečenstvo, že sa zrúti telesne aj psychicky. Po porade so Štefanom Mjartanom ml. a Antonovým švagrom Kalmanom Mjartanom a so starým komunistom Antonom Marcikánom, sme s bratrancom Ľudovítom Šušolom na Tóna striedavo pôsobili. Padlo mi veľmi ťažko, ale hovoril som mu, že už sa ťažko zachráni, že sa mu dá sotva pomôcť a keď už je tak, nech nič neprezradí. Veci aj tak nepomôže a ani sám sebe. Ostatných budú týrať, zničia celú dedinu, vyvražia celú rodinu a môžu pochytať partizánov. Tóno po celý čas mlčal, neviem čo sa dialo v jeho hlave a duši. Museli sme s ním hovoriť celkom potichu, okolo nás boli ľudia, ktorí o ničom nevedeli. Navyše mnohí boli chorí a zaoberali sa sami sebou. Museli sme byť opatrní, lebo sme vedeli, že Gestapo zvykne dávať do ciel svojich konfidentov. Posledný som tú noc s Tónom hovoril ja. Ťažko vzdychol a povedal: „Nepoviem nič.“

Ťažko sme prečkali noc, lebo sme nemali istotu, iba akú takú nádej, že Tóno sa nedá zlomiť. Ako vždy otvorili sa ráno dvere a esesman volal Murára na výsluch. Čakali sme až do odpolednia, keď sa napokon otvorili dvere a prišiel Tóno. Vyrovnaný a pokojný. Nikto sa k nemu nehlásil, nevedeli sme čo sa s ním stalo. Keď sa horko ťažko zvalil na pričníu, zavolať ma, aby som si ľahol k nemu. Pýtal si pofajčiť. Našiel som zvyšok cigarety. Nič som im nepovedal. Odkáž Hagarovi, že som sa stal hrdinom. Boha vášho, môžete ma zabiť, aj tak vám nič nepoviem – tak som im povedal. Potom žil iba niekoľko hodín. Večer v ten deň zomrel. Vyniesli sme ho na chodbu. Vtedy som sa dotýkal poslednýkrát. Anton Murár za cenu smrti prispel k záchrane Cigla.

Ďalšou obeťou fašistického teroru z Cigla, bol Štefan Mjartan starší – hronceje /50 ročný/, ktorého v ten deň, keď nás odviekli do Prievidze najviac týrali. Mjartan už dávno pomáhal partizánom. Poskytoval potraviny pre Hagarovú a Sečianskeho jednotku. Ako sa gestapáci dozvedeli o jeho činnosti, vzali ho medzi prvými a bili ho nie len v hostinci u Murára. Hnali ho niekoľkokrát cez dedinu a hrozne ho bili. Padal, musel vstať a zase ho neprestajne bili. Keď nás hnali z Cigla do Prievidze na Gestapo, nevládal ísť, museli sme ho podopierať a niesť. Na Gestape bol na výsluchu a aj tam ho týrali. Mal vykrútené a vykľbené ruky, dolámali mu ich, bili ho po hlave, takže už veľmi málo vnímal čo sa robí okolo neho. Na tretí deň zomrel. Aj jeho sme museli vyniesť na chodbu.

(pokračovanie na str. 6)

pokračovanie zo strany 5

Kolomana Mjartana, švagra Antona Murára, u ktorého sa našiel ľahký guľomet, vyviazali tiež v hostinci a týrali. Po Tónovej smrti ho volali často na výsluch. Keď neprezradil nič Anton, chceli zlomiť Kolomana. Raz prišiel z výsluchu s opuchnutými očami a hovoril nám, že mu ich chceli vypichnúť. Prosil, aby sme mu pomohli, lebo Nemci ho chcú zavraždiť. Ako sme mu mali pomôcť? Koloman bol účastníkom SNP a pomocníkom partizánov, vedel toho dosť, aby privolal nešťastie. Kládli dme mu na srdce Tónov príklad a prosili sme ho, aby vydržal. Koloman vydržal a zachránil sa.

Hrdinsky sa zachoval aj Juraj Cmarko /39 r./, ktorý býval v poslednom dome smerom k horstvu Vtáčnik. Bol účastníkom SNP a skrýval, ako som sa dozvedel, keď nás bralo Gestapo, strelivo, muníciu a výbušniny. Mučenie znášal potichu, s nikým sa nechcel rozprávať, až neskoršie sem tam prehodil nejaké slovo. Stále im hovorím, že neviem, kto u mňa skryl vojenské veci, ja nič neviem, nič som neurobil zlé. Bolo neuveriteľné ako vedel znášať telesné utrpenie. Keď ho prestali týrať, tento malý človečik sa vystrábil, postavil sa na nohy a až vtedy sa s nami rozprával. Bol veľmi rád, že Anton Murár Gestapu nič nepovedal, stále hovoril, že všetci sa odtiaľto dostaneme a u Murára v hostinci si ešte spolu vypijeme. Jeho predpoveď sa nesplnila. Nepustili ho domov, ako mnohých z nás. Očítí svedkovia potvrdili, že Juraja Cmarku našli v masovom hrobe v Zemianskych Kostolánoch.

Na Gestape sme boli zo dva dni, keď nás po čiernej vode, ktorú nazývali čiernou kávou a po kúsku chleba – teda po raňajkách nahnali zo všetkých troch pivníc do práčovne. Ušlo sa mi stáť hneď pri dverách. Otvorili sa dvere a vstúpil najsurovejší gestapák Peter, o ktorom sa hovorilo, že je ukrajinský Nemec. S týmto sa dalo aj hovoriť. Povedal mi, aby som vzal metlu a ukázal na jednu z pivníc. Vošiel som do pivnice a zdúpnel som. Videl som v nej stáť Annu Mikušovú, sestru Jána Mikuša – komisára oddielu Major, ako drží v rukách metlu, ale nemôže rukami ani pohnúť. Odložil som svoju, vzal som jej metlu z ruky a začal som zametať. Gestapák sa prechádzal po chodbe a keď bol trochu ďalej Anna mi zašepkala: „Strašne ma bili, nemôžem ani rukami pohnúť, stojím iba od strachu“. Potom prišiel Gestapák do pivnice a povedal jej: „Keby ste boli všetko povedali, nemuseli sme vás biť“. Anna odpovedala: „Ja nič neviem, keby som niečo vedela, tak by som vám to povedala“. Gestapák ma potom vyhnal zametať do inej pivnice a Annu som už viac na Gestape nevidel. Pochopil som, že Gestapák chcel urobiť na nás nátlak, zastráňoval nás. Chcel ukázať, ako skončí ten, kto bude zapierať a tajiť.

V pivničnej cele bol s nami neznámy človek. Podnes mi je ľúto, že neviem jeho meno a o jeho osude nemám komu ani podať správu. Ležal na nosidlách a nohy mal pozakrúcané v handrách. Iba postupne sme sa dozvedeli, že pochádza kdesi od Žiliny. Do slovenčiny miešal češtinu, viac rokov slúžil u bohatého sedliaka v Čechách. Keď vzniklo SNP, bojoval pri Valaskej Belej ako partizán. Z Čiech ušiel, obidve nohy mu silno omrzli, a preto nevládal odísť s partizánskou jednotkou. Fašisti ho chytili a na Gestape v Prievidzi mu mäsiarskym nožom odrezali nohy nad členkami, hodili ho na nosidlá a dali ho medzi uväznených, údajne na výstrahu, aby aj takto primáli ľudí vypovedať.

Jedného dňa sa otvorili dvere a strážny Nemec, pôvodcom z Handlovej sa rozreval, aby sme vyniesli toho na nosidlách na nákladné auto, vezieme ho do nemocnice. Mnohí sa báli robiť takéto práce. Zavolať som bratranca Ľudva a chytili sme sa nosidiel. S hrôzou sme videli, že chudák má odrezané nohy. Na zadnej strane mu bolo vidno kosti a bol celý zavšivavený. Vši zabíjal chudák drevenou latkou. Keď sa prv niekto iba dotkol nosidiel, veľmi kričal od bolesti. Teraz bol úplne ticho. Vedel kde ide. Keď sme ho položili na nákladné auto, smutne sa díval na nás a my na neho. Iba takto sme sa s ním rozlúčili.

Počas pobytu na Gestape v Prievidzi stretli sme sa aj s príslušníkom červenej armády s Turkestancom Kurbanom – Atom. Asi po týždni sa otvorili dvere a strážny zakričal Kurban Ata k výsluchu. Obzeráme sa a vidíme, ako sa z prične pomaly ťahá a ledva sa stavia na nohy pre nás dovtedy neznámy muž.

Prostredie a režim na Gestape v Prievidzi bol neludský. Každý poznal, čo je to bitka. Fašisti koho stretli, toho bili. Vši, nedostatok vzduchu a jedla, spanie na betóne – taký bol život na Gestape. Strach, kedy koho zabijú.

Keď červená armáda postupovala od Novej Bane smerom na Baťovany /Partizánske/ a zo severu sa tiež blížili vojská, mohlo prísť k uzavretiu hornonitrianskej doliny. Vtedy nás Nemci po skupinkách začali prepúšťať. Ako som sa dostal domov, ihneď som išiel do hôr k jednotke Major a všetko som porozprával na štábe jednotky. Veliteľ František Ninis si do svojho denníka zaznamenal, čo som im hovoril, najmä hrdinské správanie Antona Murára a ostatných, ktorých mučili. Veliteľ ma poslal späť do dediny vykonávať spravodajskú činnosť.

Po oslobodení 4. 5. 1945 sme nastúpili do milície, ktorá sa tvorila ako bezpečnostný zbor. V Prievidzi boli otvorené dva masové hroby. So sebazaprením som hľadel na umučené obete, z ktorých som niektoré vynášal z pivnice, kde nás väznili. V jednom z hrobov boli aj Anton Murár a Štefan Mjartan, partizán s odpílenými nohami a Kurban Ata. Anton Murár a Štefan Mjartan mali pohreb v Cigli v rodnej obci. Rozlúčili sme sa s nimi po vojensky – salvou z pušiek na počesť všetkých, ktorí hrdinsky odolali fašizmu a nepokorili sa. A hrudkou zeme do hrobu, symbolom vďaky za to, že aj vďaka im ostali nažive.

Mgr. Vincent Chrebet

Vybudované oplotenie

Oporný múr s novým zábradlím

16 b.j.

Novonarodené detičky

Sofia Hájovská	č. 281
Marek Púpava	č. 107
Matej Mikuš	č. 109
Sofia Zajecová	č. 198
Hugo Bartoš	č. 355
Daniela Leitmanová	č. 30
Dominika Maťová	č. 392
Ondrej Hypius	č. 142
Michaela Fajerová	č. 44
Vanesa Bielíková	č. 368
Filip Gajdošík	č. 406/5
Rebeka Šnircová	č. 66
Jakub Haloda	396/9

Vitajte medzi nami

Opustili nás...

Rozália Peňašková	76 r.	č. d. 83
Tomáš Chrebet	92 r.	č. d. 181
František Krausko	77 r.	č. d. 122
Marián Mjartan	57 r.	č. d. 275

Úprimnú sústrast'**Na zamyslenie ...**

Keď sa pýtali DalaiLamu, čo ho na ľudstve najviac prekvapuje, odpovedal: „Ľudia. Pretože obetujú zdravie, aby zarobili peniaze, potom obetujú peniaze, aby znovu získali zdravie, potom sa tak znepokojujú budúcnosťou, že si neužívajú prítomnosť, a ... tak nežijú ani v prítomnosti ani v budúcnosti. A žijú tak, akoby nikdy nemali zomrieť, a potom zomrú bez toho, aby predtým žili.“

Jubilanti v mesiacoch apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november, december 2011:

Meno:	Súp. číslo	Výročie	Meno:	Súp. číslo	Výročie
Apríl			September		
Anna Weissová	326	80	Vilma Straková	33	80
Viliam Beňadik	35	70	Milan Hogaj	266	60
Ján Svitok	74	60	Anna Šušolová	273	60
Vitalij Zajec	339	60	Eubomír Ličko	11	50
Máj			Október		
Júlia Balážová	230	92	Katarína Drozdová	122	103
Štefánia Ďurkovičová	296	85	Anna Marcikánová	331	85
Božena Beláňová	208	60	František Sedliaček	340	80
Anton Mjartan	325	50	Božena Svitková	31	70
Milan Syrovátka	413	50	Róbert Hladký	190	60
Zdenka Svitková	358	50	Anna Mikušová	30	60
Jún			November		
Emília Mjartanová	287	70	Františka Krausková	259	85
Štefan Krausko	199	60	Viktória Hubiňáková	6	70
Silvia Rovňaniková	163	60	Jolana Mokrá	305	60
Karol Sedliaček	357	50	Ľudmila Krausková	78	60
Lýdia Mikulová	65	50	Eubomír Krausko	361	50
Júl			December		
Alžbeta Svitková	304	70	Fridolín Hubiňák	6	70
Stanislav Marcikán	331	60	Ľudmila Prochádzková	162	60
Mária Weissová	209	50	Eubomír Šnirc	265	50
Beáta Dolinská	220	50			
August					
Jozef Krausko	164	92			
Jozefína Kotríková	10	70			
Kristína Marcikánová	331	60			
Ján Bobok	254	50			
Jozef Dámer	337	50			
Božena Mjartanová	22	50			
Ľubica Krausková		50			
Táňa Gajdošová	91	50			

*Všetkým oslávencom
srdečne blahoželáme!*

Cigel'žije aj športom,

takto by sa dalo charakterizovať množstvo verejnoprospešných aktivít obce. Popri tradičných masových akciách, ako napr. Pochod vďaka, ktorý sa konal 22. januára 2011, a ktorého sa zúčastnilo viac ako 1400 účastníkov, to bol aj stolnotenisový turnaj 26. februára, 13. marca usporiadala Ciglianska stavebná spoločnosť ako prevádzkovateľ lyžiarskeho vleku a jej zamestnanci – tradičný karneval na snehu.

36. ročník obľúbeného futbalového turnaja SNP museli organizátori pre nepriaznivé počasie preložiť z 31. 7. 2011 na 4. september 2011. Zúčastnili sa ho mužstvá domáceho Partizána, TJ Hajskala Ráztočno a TJ Slovana Čavoj. Prvenstvo si vybojovali futbalisti Ráztočna, ktorí vo finále remizovali s domácim Partizánom 1:1, ale 1. miesto obsadili zásluhou lepšieho celkového skóre.

27. 8. sa konal už 5. ročník futbalového turnaja veteránov Memoriál Jaromíra Ďurinu, za účasti domácich veteránov a

veteránov Sebedražia, Podhradia a Koša. Prvú priečku obsadili domáci, keď v dramatickom finále so Sebedražím, v ktorom 9 minút pred koncom prehrávali už 0:2 sa P. Málikovi podarilo znížiť na 1:2 a v 55 minúte videli diváci gól, ktorý by si zaslužil ocenenie gól roka a dal ho Ľ. Málik priamo z rohu – 2:2. Víťazstvo završil v ostatnej minúte Marek Mjartan – 3:2.

Športové aktivity pokračovali aj v mesiaci september, kedy sa 3. 9. konal už 12. ročník volejbalového turnaja o putovný pohár starostu obce. Tentoraz si ho odnieslo družstvo TÁNINA ROTA z Prievidze, za ktoré hral aj jeden z hlavných organizátorov tohto podujatia domáci Peter Mašura.

Najväčšiu radosť nám však robia naši futbalisti, hlavne A mužstvo, ktoré suverénnym spôsobom vyhralo MO mužov v ročníku 2010/2011. Po poslednom hvizde rozhodcov ročníka 2010/2011, 18. júna 2011 bola konečná tabuľka takáto (uvádzame len prvé tri miesta):

1. Cigel'	28	19	5	4	67:37	62
2. Pravenec	28	18	0	10	76:47	54
3. Opatovce	28	16	4	8	61:34	52

Týmto prvenstvom v MO mužov si Cigel' vybojoval historický úspech – postup do 5. ligy mužov SEVER od ročníka 2011/2012. Po odohraných 15-tich stretnutiach, kedy Cigel' v úvodných zápasoch „platil“ tzv. nováčikovskú daň, je konečná jesenná tabuľka 5. ligy SEVER nasledovná:

1. FC BAN9KH.N.	15	12	1	2	56:12	37
2. TR. TEPLICE	15	11	0	4	32:23	33
3. ŠIMONOVANY	15	9	3	3	35:14	30
4. MALÁ ČAUSA	15	8	2	5	29:26	26
5. PODOLIE	15	7	3	5	22:17	24
6. Z. KOSTOĽANY	15	6	5	4	23:17	23
7. V. UHERCE	15	6	4	5	23:18	22
8. H. PORUBA	15	6	4	5	23:27	22
9. KAMENEC p. VT.	15	6	3	6	21:22	21
10. STARÁ TURÁ	15	6	3	6	20:23	21
11. ĽUBORČA	15	6	2	7	23:28	20
12. CIGEL'	15	5	2	8	23:26	17
13. LADCE	15	5	1	9	21:28	16
14. ILAVA	15	3	3	9	18:27	12
15. ČACHTICE	15	2	3	10	18:52	9
16. TUCHYŇA	15	1	3	11	13:40	6

Poradie našich strelcov gólov:

1. Erik Svitok 5
2. Štefan Mjartan 4
3. Vladimír Lučan a Vladimír Ďuriš po 3
4. Tomáš Zaťko a Jozef Halaška po 2
5. Peter Cserge, Igor Slezák, Marek Madarász a Marek Cívň po 1

BEH BOJOVNÍKOV For Goodness Shakes, Cigel 2011

V sobotu 22.10.2011 sa v okolí lyžiarskeho vleku uskutočnil 1.ročník terénneho behu s prekážkami, určeného pre rekreačných bežcov v 3 mužských a v 3 ženských kategóriách. 10- kilometrový okruh začínal pod vlekem, prechádzal lúkou Hrby do Šablava, ponad vlek smerom k Murovanej chate a cestou dolu opäť na vlek. Organizátori, obec a športovní nadšenci z Cigla a Prievidze spolu so sponzormi FGS a MuleBar privítali 30 bežcov zo širokého okolia. Celkovým víťazom sa stal Ján Pavlík z triatlonového klubu Trian UMB Banská Bystrica. Podujatie sa stretlo s úspechom a organizátori Vás pozývajú aj na ďalší ročník, ktorý je predbežne naplánovaný na sobotu 22.9.2012. Prídite zabojsť sa sebou aj so súpermi a dokázať si, že zvládnete aj takúto výzvu.

Mgr. Erik Svitok

Výkony našich chlapcov sa od zápasu k zápasu zlepšujú. Svedčí o tom aj fakt, že v ostatných štyroch stretnutiach neprehrali ani jeden zápas a získali z nich 8 bodov (2 víťazstvá a 2 remízy vonku – V. Uherce a Podolie).

Menej radosti nám však už robia naši dorastenci, ktorí po výbornom úvode skončili v 1. triede dorastencov až na 10. mieste:

10. Cigel' 11 3 0 8 18:47 9 bodov

Spolu však veríme, že sa na jar 2012 skonsolidujú aj futbalové úspechy. Že futbal hrať vedia, to už neraz dokázali. Očakávame od nich viac srdnatosti, bojovnosti a patriotizmu pre svoju obec.

Opakom dorastencov sú naši žiaci, ktorí hrajú III. triedu SEVER a počínajú si v nej výborne. Po 11-tich zápasoch skončili na 2. mieste (vyhrali 8, remizovali 1 a prehrali len 2 stretnutia). Skóre majú vysoko aktívne 70:20 a spolu nazbierali 25 bodov.

Radosť spojenú so športovým optimizmom nám robí aj naša futbalová prípravka, ktorá pod vedením Mgr. Štefana Mjartana odohrala množstvo turnajov a stretnutí s dobrými výsledkami.

Najväčším problémom nášho (a nie len nášho, ale na celom Slovensku) je problém financovania športu v obci. Aj preto OcZ hľadá možnosti a spôsoby ako rozpočet pre TJ o nejaké to euro navýšiť. Prosíme touto cestou aj sponzorov o akúkoľvek pomoc našej kultúre a športu.

Mgr. Ján Černák